

taget af Finansudvalget og foreslaaet henvist til Ministerens Undersøgelse, hvilket blev meget varmt anbefalet af den ærede Ordfører og derefter vedtaget her i Tinget. Endnu er der, saa vidt mig bekendt, ikke gjort noget i saa Henseende; jeg ser paa Finanslovsforslaget det samme Beløb, 25,000 Kr., som nu i flere Aar har staaet paa Finansloven til Opretholdelse af denne Route, og jeg har paa Regnskabet set, at der af de 25,000 Kr. kun er forbrugt 13,000 Kr., saa det ser jo ud til, at denne Bevilling ikke bruges helt ud, men om hvorvidt den højtærede Minister antager, at den ogsaa vil være tilstrækkelig, naar vi skulle have daglig Dampskibsforbindelse, kan jeg ikke have nogen Mening. I hvert Tilfælde er det jo et Spørgsmaal, som gentagne Gange har været paa Tale, og som det er meget ønskeligt at faa løst. Det siger sig selv, at en Route, der kun giver Forbindelse hveranden Dag, volder mange Ulemper. Rejsende, der komme og vide, at der er Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg, blive ofte skuffede, naar de komme en Dag, hvor der ikke gaar noget Dampskib, og de derfor maa vente i Frederikshavn til Dagen efter. Det bringer en Route i Miskredit, og det er derfor ganske i sin Orden, at den ikke kan faa nogen særlig Tilslutning, saa længe de rejsende ikke kunne være sikre paa, at de kunne komme frem. Ogsaa det Spørgsmaal vil jeg rette til den højtærede Minister, om vi ikke kunne vente i en nær Fremtid at se det Ønske opfyldt om at faa en daglig Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg.

Et tredie Spørgsmaal vil jeg rette til den højtærede Minister. Det er foranlediget ved, at der i flere Aar har været stærke Ønsker om at faa Sovevagnar i Nattogene fra Hamborg til Frederikshavn og omvendt. Det er en Foranstaltning, som de rejsende ville sætte megen Pris paa, og for saa vidt den højtærede Minister kan gøre noget for at faa gennemført daglig Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg, saa er der jo Sandsynlighed for, at de rejsende mere end hidtil ville benytte denne Jernbanelinje mellem Frederikshavn og det sydlige Udland, saa at der kan være ganske god Mening i, at man ligesaa vel paa Routen

til det sydlige Udland faar Sovevogne i Nattogene, som man nu har det paa Routen Aalborg—København. Ogsaa dette Spørgsmaal vil jeg henstille til den højtærede Trafikminister. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om disse Spørgsmaal, men nøjes med denne Henstilling til den højtærede Minister.

Jeg vil ligeledes rette nogle Henstillinger til den højtærede Kultusminister. Det første Spørgsmaal, jeg vil rette til Ministeren, er, om han ikke vil være medvirkende til, at der til Beboerne oppe i Aalbæk kan ydes en lille Bevilling til Istandsættelse af deres Kirke. De have for nogle Aar tilbage faaet en Bevilling herfra paa 18,500 Kr., saa vidt jeg husker, til at bygge en ny Kirke for. Der blev af Beboerne indsamlet et Beløb til Vedligeholdelse paa 2,000 Kr., foruden at de købte Grund til en Kirkegaard, som de have kostet ikke saa lidt paa, da der maatte en stor Opfyldning til. De have tillige gjort ikke saa lidt for Kirkens Udstyr, saa at de have i alt udredet ca. 6,000 Kr. Nu er der imidlertid indtruffet det meget ubehagelige, at Kirken har vist sig at være daarligt bygget, saa at der af Kirkesynet i Aar er udsat Mangler, som det vil koste et Beløb af 1,500 Kr. at faa afhjulpne. Det siges, at Kirken er daarligt bygget, den er daarligt fundamenteret, Murene synke, og de slaa Revner, Pudningen falder af, og en hel Del af Stenene i den udvendige Mur ere halvbrændte Sten, som gaa i Stykker af Frost, og indvendig slaar Fugtigheden igennem, saa hele Pudslaget indvendig gaar af, og Kirken ser meget elendig ud. En saadan Reparation kan ikke foretages for Renten af de 2,000 Kroner, det siger sig selv. De have endogsaa brugt 400 af de 2,000 Kr., saa de kun have 1,600 Kr. tilbage. Det er jo meget ubehageligt, at Kirken paa den Maade saa at sige rent ud ødelægges, og jeg kan ikke sige andet end, at hvor ubehageligt det er, at man atter skal give en Bevilling dertil, maa jeg dog anbefale det, da det er i en Egn, der har en fattig Befolkning og desuden ikke nogen tæt Befolkning, saa at Beboerne ikke ville være i Stand til at udrede Beløbet, og kunne de ikke faa Kirken istandsat, ser det jo ud til, at den